

A jubileum alkalmából március 12-én Tiszatáj-matinét rendeztek Budapesten, a TIT-klubban. Itt Kardos László egyetemi tanár bevezetője után dr. Kovács Sándor Iván egyetemi tanársegéd, a Tiszatáj kritikai rovatának vezetője mutatta be a részt vevő írókat és költőket a szépszámú közönségnek. Nagy sikert arattak András Lajos, Benjámin László, Lódi Ferenc, Papp Lajos, Polner Zoltán és Simai Mihály versei, valamint Bárdos Pál, Dér Endre és Mocsár Gábor prózai írásai. Az est műsorában fellépett Jancsó Adrienne előadóművész és Török Erzszi népdal-énekesnő is.

SZEGEDI ÍRÓK SZABADKÁN

Az *Eletjel* című irodalmi élőlútság és a *Rukovet* című folyóirat szerkesztőségének meghívására március 17–18-án szegedi írók, költők látogattak el Szabadkára. Az *Eletjel* márciusi száma keretében Tiszatáj-estet rendezett a zenészkola hangversenytermében, ahol András Lajos, Papp Lajos és Simai Mihály költők verseket, *Fenekel Judit* és *Mocsár Gábor* írók pedig prózai írásokat olvastak fel. Az élőlútság és a folyóirat szerkesztősége nevében *Dér Zoltán*, a *tíz éve működő Eletjel* szerkesztője üdvözölte a vendégeket és a közreműködőket, akiket *Sz. Simon István*, a *Dél-Magyarország* olvasószerkesztője mutatott be a közönségnek. A műsorban Schubert-, Schumann- és Kodály-dalok előadásával szerepelt *Joó Csilla*, zongorán *Zentai Attila* kísérte.

A nagysikerű irodalmi esten megjelent *dr. Rehák László*, a Szocialista Szövetség köztársasági választmányának titkára, *Balla László* köztársasági képviselő, a Szocialista Szövetség községi választmányának elnöke, *Teza Bukvic*, a Kommunista Szövetség községi vezetőségének titkára és *ar. Juhász Géza*, az újvidéki Fórum Könyvkiadó szerkesztője is. A *mintegy kétszáz főnyi közönség meglátogatta a hangversenytermet.*

A kétnapos látogatás ideje alatt a szegedi írók találkoztak szabadkai kollégáikkal, majd másnap reggel részt vettek Matija *Sedlak*, a szkupstina elnökének fogadásán, ahol a két várost érintő gazdasági, társadalmi és kulturális kérdésekről beszélgettek. A szabadkai írók az előzetes megállapodás szerint még ez év októberében viszonzózzák a szegediek látogatását, annál is inkább, mert az első szabadkai Tiszatáj-esten bebizonyosodott, hogy *Szeged és Szabadka testvérvárosi együttműködésében feltétlenül teret érdemel az irodalmi eszme- és „áru”-csere is.*

DÍJNYERTES AMATŐRFILMEK

A Csongrád megyei Amatőrfilm Klub szervező-jóvoltából évek óta vászonra kerülnek Szegeden az országos fesztivál díjnyertes alkotásai. Kicsit azért, hogy ismételten felhívják a figyelmet az amatőrilmre, a filmhezre — közelebből a Csongrád megyei klub tevékenységére. De ezáltal hatásosabb propagandának kinálkozott a klub kitűnő fesztiválszereplése. A szegedi sebészfőorvos, *dr. Németh András* szatírája, az *Ülés, avagy értekezlet* arany fokozatot kapott. Jórészt tehát ennek tulajdonítható az a megkülönböztetett érdeklődés, ami végigkísérte kilenc rövidfilm bemutatását február 10-én a Tisza Szálló koncerttermében. A szegedi filmes szép sikerének értékét vajmi kevéssé csorbítja, hogy általános vélemény szerint — s az itt bemutatottak csak megerősítették — az idei fesztivál színvonalá messze mögöttes maradt az előzőnek. Kevés ötlet, fantázia és invenciószegénység jellemezte a kivitelezést. Hanem a tartalom is módosult, s amit az idei amatőrfilm-termés komponálásban mintha elvesztett volna a réven, összességében visszanyerte a vámon. Melyebbek, igazabbak, közelebből tapinthatók, a mai valóságban inkább gyökerezők a feldolgozásra szánt problémák. Még az sem zavart, hogy a művek középpontjába került emberi magányosság feltárása, élethű kibontása a hatvanas évek derekán már nem reveláció, néme-lyek a cinema verit's hagyományos nyomdokain haladva olykor konvenciót sejtetnek. Az egy bábfilm, természeti kompozíció és szatirikus bohózat kivételével valamennyiben uralkodott a dokumentumjelleg. Hogy kevés szereplővel — inkább csak a központi alakra koncentrálván születtek ezek az alkotások — nem különös érdem, hiszen már a tavalyi fesztivál nyilvánvaló eredményeként számított az amatőrfilm lehetőségeivel legszerencsésebben szinkronba hozható, mindössze néhány figurára szorítókozó tervezés.

Igy a budapesti *Szilágyi Attila* munkájának, az ezüst-díjas *Törpe és óriás*-nak összesen két szereplője van, az ember és a gép. Már csak másodlagos körülmény, hogy az embert *Víz Rezsőnek*, a hangszert zenegépnek hívják. Ez utóbbi kapcsán ugyanis lehetőség kínálkozik a dolgos emberi tevékenység eredményének illusztrálására, a muzsika bekapcsolására a kompozícióba. A szintén ezüst fokozatot nyert *Nyugdíjban?* erős gondolatiságával dicséri a *Dombóvári Járás Művelődési Otthon filmkörét*. A cím végére kitétt kérdőjelet talán túlzott óvatossággal siet szájba rágni a nagyon is egyértelmű mondanivalót. Egy munkában előregedett falusi emberről szól, vékony, szikár háztájai mindenesről, aki dolgos természetével nem elégszik csak mímelni a konyharobotot, s akit a sürgető „valaki” beszélások szüntelenül újabb és újabb tennivalóra noszogtatnak, míg végül a képbe lecsúszdó csontos kezek félreérthetetlenül jelzik a szomorú befejezést. A film tematikájának sajátos rokonát, paralel és mégis bizonyos szempontból ellenpontját mutatja a *Tanya 1024, dr. Oláh Imre* alkotása. Mert míg a *Nyugdíjban?* hőse az öt potenciálisan körülvevő emberek dacára jutott magányba, addig a hajdúböszörményi állatorvos filmjében az öreg házaspár ténylegesen is a zajos, mozgó élet periferiájára szorult. Nem jószántából,